

lesmærke af den i Paragraffen omhandlede Art den ene Dag begæres udslettet af Registreret for paany at blive anmeldt til Registrering den næste Dag af en Enkeltperson eller af en anden Forening, er der i § 4 indsat en Bestemmelse, der dels opfylder dette Formaal, dels gør det muligt paany at registrere et bortfaldet Fællesmærke, naar de Betingelser, der kræves for, at et saadant Mærke kan overdrages, i det væsentlige sker Fyldest. Saaledes som Paragraffen er formuleret, er ogsaa denne i Overensstemmelse med Beslutningerne paa de nordiske Konferencer. Idet §§ 3 og 4 kun taler om Foreningers Fællesmærker, er det herigennem udtrykt, at de af offentlige Myndigheder benyttede Fællesmærker følger de almindelige Regler for Varemærkers Overdragelse i Overensstemmelse med Regelen i § 1, sidste Stykke, jfr. Varemærkelovforslagets § 8.

Til § 5.

De Betingelser, hvorunder Registreringen af et Fællesmærke kan fordres ophævet, er med nogle faa redaktionelle Ændringer samt med den af den ovenfor omtalte Bestemmelse i § 2, 2. Stykke, nødvendiggjorte Tilføjelse de samme i Forslaget som i den nugældende Lov.

Imidlertid er der i Betragtning af den store offentlige Interesse, der ofte kan være forbundet med, at et Mærke af den heromhandlede Art ikke benyttes paa utilbørlig Maade, og under Hensyn til at det er forbundet med Bekostninger og Ulejlighed, der kan virke afskrækkende for den Enkeltmand, der har Interesse deri, at anlægge en Retssag for at faa Mærkets Registrering ophævet, foreslaaet tillagt Handelsministeren Bemyndigelse til at paabyde Registreringens Ophævelse under de i Paragraffen ommeldte nærmere Betingelser i Stedet for, som den nuværende Affattelse lyder, at „enhver kan ved Dom fordre Registreringen ophævet, naar o. s. v.“. Den naturlige Vej for en Enkeltmand, der føler sig krænket ved Misbrugen af et Fællesmærke, vil derfor herefter være at indsende en Klage til Handelsministeren, der i denne Anledning vil austille de fornødne Undersøgelser, i Stedet for at gaa den forholdsvis bekostelige og besværlige Vej til Domstolene. Herved er Forslaget i Overensstemmelse med den i England fulgte Fremgangsmaade, dog at i nærværende Forslag den endelige Afgørelse er henlagt til Domstolene, jfr. Varemærkelovforslagets § 10.

Til § 6.

Den i § 6 indeholdte Bestemmelse er med en mindre Ændring af udelukkende redaktionel Art optaget fra den nugældende Lovs § 6.

Da Mærkeindehaveren som saadan ingen Næring driver, og den Skade, der lides ved Indgrib i den ved Registreringen skabte Eneret, derfor som Regel vil falde paa Deltagerne i Sammenslutningen og ikke paa selve denne, er det fundet rigtigt ogsaa i nærværende Forslag at præcisere, at den, der gør Indgrib i Eneretten, eventuelt bliver erstatningspligtig ikke blot over for selve Sammenslutningen, men ogsaa over for de til selve Mærkets Benyttelse berettigede Deltagere i denne.

Til § 7.

Ved § 7 sættes Forslagets Regler i Kraft overfor alle de Lande, med hvilke der for Danmarks Vedkommende eksisterer gensidige Overenskomster om Registrering af Varemærker under Forudsætning af, at der i vedkommende Land ydes danske Fællesmærker Beskyttelse.

Der har gjort sig nogen Tvivl gældende med Hensyn til, hvorvidt Kravet om Hjemlandsregistrering som Betingelse for at opnaa Registrering burde opgives overfor Fællesmærker, ligesom det ifølge Forslaget til Varemærkeloven som Hovedregel er frafaldet for individuelle Varemærkers Vedkommende. Der er formentlig ikke andre vægtige Grunde for alene at opstille et saadant Krav over for Fællesmærker, end Ønsket om at skabe en Slags Garanti for Mærkets Legitimitet. Men da dette til en vis Grad er opnaaet gennem den nedenfor nærmere omtalte Fordring om, at de paagældende Foreningers Eksistens ikke maa stride mod deres Hjemlands Lovgivning, og da der heller ikke paa de nordiske Konferencer, hvor man enedes om at opgive Kravet om Hjemlandsregistrering, blev taget Forbehold med Hensyn til Fællesmærker, er det ikke fundet nødvendigt at give Særregler for Fællesmærker.

Paragraffen er derfor med en enkelt Afvigelse enslydende med den nugældende Fællesmærkelovs § 7. Denne Afvigelse bestaar som omtalt i, at der i Forslaget er indføjet et udtrykkeligt Krav om, at Eksistensen af de Foreninger, der søger Fællesmærker registreret her i Landet, ikke maa stride imod deres Hjemlands Lovgivning, f. Eks. vedkommende Lands Trustlovgivning eller lignende. Derved